

det stiller sig med Søovergangen over Beltet, og foretage grundige Undersøgelser sammen med de særlig Sagkyndige angaaende, hvad der i saa Henseende lod sig gjøre, saa indser jeg, at derved alene megen Tid maatte gaa hen. Derfor Kommissionen har havt for Øie, at anstille en Undersøgelse af, hvilke Erfaringer der er gjort med Dampferger andetteds, saa er dette ligeledes et Punkt, der ikke saaledes fra idag til imorgen eller engang fra idag til om 14 Dage, kan klares. Og naar man endelig vil erindre, at de Mand, der sidde i denne Kommission, Alle ere Folk, der have andre Ting, tilbøielig endog saa meget store og omfattende Ting, at varetage, og som her have offret deres Tid, Arbeide og Kræfter til Staten for at løse Spørgsmaal, som ere af største Betydning for vor hele indre Traffiks Udvikling, saa synes det mig ret besynderligt, at den lovgivende Magt hilser deres Arbeide med at bruge saadanne Yttringer som dem, der faldt fra det ærede Medlem. Det synes mig, at der var større Opfordring til at paaskønne det Arbeide, der her er præsteret; thi det er fuldstændig uretfærdigt, naar det ærede Medlem yttrede, at dette Arbeide, der nu har medtaget to Aar, ikke alene Intet har skabt, der kunde fremme Sagen, men har gjort Noget, der maatte bidrage til at forsinke det, saaledes at Sagen nu maatte tages for helt forfra. Jeg tillader mig at mene, at det er første Gang, at der foreligger en paa en samlet Overveielse og Undersøgelse støttet Udtalelse om, hvad der lader sig gjøre for paa en gjennemgaaende Maade at ordne Istransporten over Store Belt i Svintre; vi have ikke hidtil havt nogen virkelig samlet Besvarelse deraf, den er første Gang kommen tilstede her. Med Hensyn til de øvrige Punkter, da tror jeg ligeledes, at der er ydet virkelig værdifulde Bidrag til Spørgsmaalets Besvarelse i den afgivne Kommissionsbetænkning, og der er derfor al mulig Opfordring til mere at paaskønne dette Arbeide, end til at udtale sig kritisk overfor det. Jeg kan heller ikke dele det ærede Medlems Betragtning af, at det Vigtigste, der var at gjøre, var at sørge for Istransporten. Det ærede Medlem, der talte sidst (P. C. Olsen), kan have Ret i, at der er en overveiende Sandsynlighed for, at vi kunne være nær ved en længere Standstning af Transporten over Beltet; den kan komme endnu i denne Maaned eller i alt Fald endnu i denne Vinter og komme til at være en 5 å 6 Uger. Jeg er indrer fra min egen Erfaring, at vi have havt Istransport over Beltet, vist næsten 14 Dage, helt hen i April Maaned, og altsaa ere vi slet ikke sikke endnu, endog blot for iaar; men Spørgsmaalet er jo ikke her om at træffe en Foranstaltning for det enkelte Tilfælde, der kan møde idag eller imorgen. Spørgsmaalet er om at foretage større Arbeider og udsætte sig for betydelige Udgifter, for derved i det Hele taget at være istand til at møde alle saadanne strenge Vintre, som

fremkalde den omtalte Transport. Men da er det en berettiget Statsøkonomisk Overveielse: hvor hyppig vender en saadan streng Vinter tilbage, og i hvilket Forhold staar dens Hyppighed til den Bekostning, som Staten skal underkaste sig? Nu tror jeg, det maa erkjendes, at, Alt i Alt, er det et forsvindende Antal Dage af Aaret, hvor Istransporten finder Sted, og det vil være uforstandigt at anvende store Bekostninger paa at møde disse Undtagelsestilfælde, saalænge det, der er Reglen, det, der foregaar paa det langt overveiende Antal Dage af Aaret, endnu lader saameget tilbage at ønske, som Tilfældet er. Derfor synes det mig, at det er rigtigt, at den ærede Minister ikke har kastet sig over Forbedring af Istransporten, men er gaaet ind paa det andet Punkt, Dampfergeforbindelsen, som det mere paatrængende. Dette vil jo ikke forhindre, at de Forbringere, som det ærede Medlem fra Lemvig (Naberg) stillede, og som vistnok ere ganske berettigede, nemlig at der skal sørges for en mere praktisk Indretning af Forholdene paa Halskov og Knudshoved, naar Istransporten foregaar, finde deres Fyldestgjærelse; thi det er Noget, der i Grunden er væsentlig forskjelligt fra det, hvorom der tales i Kommissionens Betænkning, og strengt taget ikke mer, end at jeg, uagtet det gaar saa farligt til nutildbogs med Tillægsbevillinger, vilde anfæ det for rigtig handlet af den Minister, som, naar Tilfældet mødte, rask paa sit eget Ansvar gjorde de nødvendige Udgifter for at gjøre Opholdet paa Halskov og Knudshoved mere taaleligt for de Reisende, selv om en Rigsretsaktion maatte komme bagefter. (Læs: Naar Rigsdagen ikke var samlet!) Nei, ligemeget om Rigsdagen var samlet eller ikke. Derimod maa jeg tilføje, at det for mig ikke staar i den samme Grad som afsjort, at det vil være rigtigt at skride til den foreslaaede Foranstaltning med Dampfergen, og navnlig at det vil være rigtigt at holde sig til Dampfergen alene. Kommissionsbetænkningen udvikler helt igjennem, at vel have Dampfergerne deres meget store Betydning for hele den gjennemgaaende Godstrafik, men den udvikler tillige — og dertro jeg, den har hele Erfaringen for sig — at et ligesaa vigtigt og maaske et vigtigere Led i Forbindelsen er Tilvebringelsen af et tilstrækkeligt Antal dygtige, hurtigseilende, velindrettede Skibe, og dertro jeg, at Kommissionens Betænkning, idet den fremhæver, at den daglige Forbindelse 3 Gange, der nu foregaar, allerede nu viser sig utilstrækkelig og meget snart maa sørges, er der givet et stærkt Blik om, at, hvad der er vigtigt først at foretage, er en Forbedring af Dampstibsforbindelsen mellem de to Endepunkter af Sernbanerne i Sjælland og Thyen, og at der derved udrettes mere for den Trang, der i Diebliffet føles stærkest, end ved Indretningen af Dampferger. I den Henseende kan jeg ingenlunde slaa mig til No, med, hvad der siges i Lovforslagets Motiver, at der paa